

РЕШЕНИЕ

№ 280

гр. Варна, 22.02.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ВАРНА, 23 СЪСТАВ, в публично заседание на седми февруари през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Даниела Михайлова

при участието на секретаря Пламен Б. Пламенов
като разглежда докладваното от Даниела Михайлова Административно
наказателно дело № 20213110204968 по описа за 2021 година
за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е образувано на основание чл.59 и сл. от ЗАНН въз основа на жалба предявена от „Катрин Макс“ ООД, представлявано от управителите Д.Б.М.- К.а и Б.И. К., против Наказателно постановление № 609668-F629079 / 05.11.2021г. на Началника на Отдел „Оперативни дейности“-Варна в ЦУ на НАП, с което на „Катрин Макс“ ООД, е наложено административно наказание "Имуществена санкция" в размер на 500 лева на основание чл.185 ал.1 от ЗДДС .

С жалбата се навеждат доводи за допуснати нарушения на процесуалните правила, като се твърди, че актът за установяване на административно нарушение не е издаден от компетентен орган, че в него не е посочена датата на раждане на свидетеля, вписан в него, че протоколите от извършени проверки не са съставени съгласно изискванията на чл.50 от ДОПК, че при издаване на постановлението не са били спазени изискванията на чл.57 ал.3 от ЗАНН, тъй като дружеството не било уведомено за правата, които има по чл.79 „б“ от ЗАНН, че не е било обсъдено приложението на чл.28 от ЗАНН, както и обстоятелството, че офисът, предмет на проверката, не представлява търговски обект. Поради тези и други съображения се иска отмяна на наказателното постановление

В съдебно заседание, въззивната страна, редовно призована, не се явява процесуален представител.Постъпила е писмена молба-становище, в което е посочено, че жалбата се поддържа на посочените в нея основания и отново са изложени съображения, че наказателното постановление е неправилно и незаконосъобразно.В заключение се иска неговата отмяна и присъждане на направените по делото разноски.

Въззиваемата страна, редовно призована, представлява се от процесуален

представител , който оспорва жалбата, излага мотивирано становище, че нарушението безспорно е допуснато и пледира постановлението да бъде потвърдено като правилно и законосъобразно. Прави се искане за присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

След преценка на доводите на въззивника и с оглед събраните доказателства по делото, съдът прие за установено от **фактическа страна** следното:

На 13.09.2021г., в изпълнение на служебните си задължения, данъчни служители, един от които св.Л.Т., извършили проверка на магазин за санитарно-хигиенни артикули и консумативи, намиращ се в гр.Варна, ул.“Петър Райчев“ 18В, стопанисван от „Катрин Макс“ ООД. Повод за това бил

получен сигнал в ТД на НАП-Варна за закупени на 30.10.2020г. и на 23.11.2020г. сешоари и дозатор , за което са били издадени само стокови разписки, но не и касови бонове. В обекта св.Т. извършил контролна покупка на препарат за ламинат, за което била издадена касова бележка от работещия в магазина Н.С.. След това данъчните служители обявили началото на проверката .Установило се, че в обекта има въведено в експлоатация фискално касово устройство.От него бил изведен дневен финансов отчет, както и КЛЕН за предходен период, включващ датата на издаване на стоковите разписки- 30.10.2020г. и 23.11.2020г. В КЛЕН за тази дата не били отразени продажби на стойност, съответна на посочените в стоковите разписки.Установеното при проверката св.Т. описал в Протокол № 0437392/ 13.09.2021г., като насрочил допълнителна документална проверка, при която следвало се представи издаден касов бон за извършената на 23.11.2020г. продажба на стоки, както и за тази на 30.10.2020г. На 28.09.2021г. св.Т. установил, че от страна на търговеца не се представят издадени фискални касови бележки за извършените два броя продажби.Тези и други обстоятелства той отново описал в Протокол № 0437399/28.09.2021г.В него служителят на дружеството-Н.Станев, отразил, че стоковите разписки може да са издадени от него или друг служител във фирмата, като по подразбиране на документа се появявали неговите имена.

С оглед на установеното при проверката, на 28.09.2021г. св.Т. съставил против „Катрин Макс“ ООД акт за нарушение за това, че при извършена на 28.09.2021г. проверка и анализ на събраните доказателства, е установено, че на 23.11.2020г. за извършена покупка от клиент на два броя сешоара за ръце на обща стойност 471,20 лв. , която сума е била заплатена в брой и приета от Н.В.С.- продавач, е била издадена стокова разписка №0000121839/23.11.2020г. , а не фискална касова бележка от въведеното в експлоатация фискално устройство марка Daisy, с ИН DY463580, ФП 36621616 или от кочан за ръчни касови бонове. Нарушението било квалифицирано като такова по чл.25 ал.1, т.1 от Наредбата Н-18/13.12.2006 на МФ. Актът бил предявен на надлежно упълномощено лице, което като възражения посочило, че стоковата разписка може да е издадена от него или от друг служител на фирмата.В срока по чл.44 ал.1 от ЗАНН други възражения не били депозирани.

Въз основа на акта за установяване на административно нарушение, било издадено и атакуваното наказателно постановление, с което наказващият орган възприел изцяло описаните в него фактически констатации, както и правната квалификация на нарушението по чл.25 ал.1, т.1 от Наредбата Н-18/13.12.2006 на МФ.За него, на основание чл.185 ал.1 от ЗДДС , на „Катрин Макс“ ООД била наложена „Имуществена санкция“ в размер на 500лв.

В хода на съдебното следствие като свидетел бе разпитан Л.Т. -актосъставител, чиито показания съдът кредитира като пълни, последователни и логични. От тях се

установи, че нарушението е констатирано при извършена проверка по повод постъпил сигнал, както и че в обекта е имало въведено в експлоатация фискално устройство, че преди началото на проверката е била направена контролна покупка, при която е бил издаден касов бон, както и че за продажбите, за които са били издадени стокови разписки, не са били издадени касови бонове .

Гореописаната фактическа обстановка се установява от събраните по делото доказателства по административно наказателната преписка, събраните в хода на съдебното производство гласни и писмени доказателства, които са последователни, взаимно обвързани и безпротиворечиви и анализирани в съвкупност не налагат различни изводи.

При така установената по делото фактическа обстановка и въз основа на императивно вмененото му задължение за цялостна проверка на издаденото наказателно постановление относно законосъобразността му, обосноваността му и справедливостта на наложеното административно наказание, съдът прави следните **правни изводи:**

Въззивната жалба е депозирана в законния срок и от легитимен субект, поради което е процесуално допустима.

Наказателното постановление № 609668 / 05.11.2021г. е издадено от компетентен орган- от Началника на Отдел „Оперативни дейности“-Варна в ЦУ на НАП, съгласно заповед № ЗЦУ- 1149/25.08.2020г. на Изпълнителния директор на ЦУ на НАП. Актът също е бил съставен от компетентно лице-св.Т., който е инспектор по приходите в ТД на НАП-Варна и като такъв е оправомощен с посочената заповед именно да съставя актове за нарушения по ЗДДС. Поради това възраженията за некомпетентност на актосъставителя са неоснователни. Актът е бил издаден в предвидения в чл.34 ал.1 от ЗАНН срок от извършване на данъчното нарушение и съдържа всички визирани в чл.42 от ЗАНН реквизити.Обстоятелството, че в него не е вписана датата на раждане на свидетеля, по никакъв начин не води до неяснота в неговата самоличност и не нарушава правото на защита на нарушителя.Доколкото административно-наказателното производство започва със съставяне на акт за установяване на нарушение, а не с протоколи за проверка, съдът намира за неотнорми възраженията, свързани с приложението на чл.50 от ДОПК. Наказателното постановление също е било издадено в шестмесечния преклузивен срок. То отговаря на изискванията на чл.57 ал.1 от ЗАНН, като са посочени датата на извършване на нарушението, датата на проверката и на установяване на нарушението, мястото- офис / магазин за санитарно- хигиенни артикули и консумативи/, намиращ се в гр.Варна, ул.“Петър Райчев“ 18В, стопанисван от „Катрин Макс“ ООД и обстоятелствата, при които е извършено нарушението. Посочени са нарушените материално правни норми, като наказанието за нарушението е индивидуализирано. При предявяване на акта не са били направени възражения, съдържащи спорни обстоятелства, нуждаещи се от разследване.Наказващият орган е направил преценка на всички обстоятелства, при които е извършено нарушението и е приел, че не са налице основания случая да се приеме за маловажен, което е посочено в постановлението.

Съдът намира за неоснователни възраженията в жалбата за това, че при издаване на постановлението не са били спазени изискванията на чл.57 ал.3 от ЗАНН, респективно, че дружеството не е било запознато с правата по чл.79 „б“ от ЗАНН.Видно от съдържанието на наказателното постановление е, че то е било издадено на 05.11.2021г. Към този момент в чл.57 не е съществувала ал.3, която сочи, че нарушителят следва да се уведоми за правата по чл.79“б“ от ЗАНН, а именно че ако

не желае да обжалва постановлението в частта относно наложената глоба, може да заплати в 14 дневен срок от връчване на постановлението 80 на сто от нейния размер. Тези разпоредби са влезли в сила от 23.12.2021г., т.е след датата на издаване на постановлението. Поради това съдът намира, че в хода на производството не са допуснати нарушения на процесуалните правила, които да са ограничили по какъвто и да е начин правото на защита на нарушителя, което той е упражнил с подаването на жалба до въззивната инстанция.

Съдът намира, че правилно административно-наказващият орган е констатирал нарушение по чл.25 ал.1 т.1 от Наредба №Н-18/13.12.2006г. на МФ, като е отнесъл фактите към хипотезата на правната норма. Безспорно е установено по делото, че в обекта, стопанисван от „Катрин Макс” ООД на 23.11.2021г. е било прието плащане на стойност 471,20 лева за закупени 2 бр. сешоара за ръце, като не е била издадена фискална касова бележка или ръчна касова бележка от кочан. Това се установява от обстоятелствата, отразени в протокола за извършената проверка, от показанията на св. Т., както и от приложените по преписката копие на стокова разписка и изведения от фискалното устройство КЛЕН. Разпоредбата на чл.118 ал.1 от ЗЗДС задължава всяко регистрирано и нерегистрирано по този закон лице да регистрира и отчита извършените от него доставки/продажби в търговски обект чрез издаване на фискална касова бележка от фискално устройство (фискален бон) или чрез издаване на касова бележка от интегрирана автоматизирана система за управление на търговската дейност (системен бон), независимо от това дали е поискан друг данъчен документ. Нормата на чл.25 ал.1 т.1 от Наредба Н-18 пък сочи, че независимо от документирането с първичен счетоводен документ задължително се издава фискална касова бележка от ФУ или касова бележка от ИАСУТД за всяка продажба. Нормата на чл.25 ал.6 от наредбата пък изрично предвижда, че фискалната касова бележка се издава при извършване на плащането и лицата, извършващи продажба, са длъжни едновременно с получаване на плащането да предоставят на клиента издадената фискална касова бележка. В този смисъл съдът намира, че за търговеца е било налице задължение при получено плащане да издаде фискална касова бележка, което той не е изпълнил. Обективно е било възможно да се издаде касов бон в момента на приемане на плащането, но безспорно бе установено от доказателствата по делото, че такъв не е бил издаден, въпреки че въведения в експлоатация ЕКАПФ е бил работещ. В тази връзка съдът намира за неоснователни възраженията в жалбата, че обектът, предмет на проверката, не представлявал търговски обект. Съгласно § 1 т.41 на ДР на ЗДДС „търговски обект“ е всяко място, помещение или съоръжение, във или от което се извършват продажби на стоки, независимо че помещението може да служи същевременно за други цели, да е част от притежават недвижим имот или да е производствен склад или превозно средство, от което се извършват продажби. В случая, от обективните характеристики на обекта, стопанисван от дружеството описани в протоколите от проверките и в показанията на св.Т., може да се направи категоричен извод, че същия е търговски обект по смисъла на ЗДДС. Поради това съдът намира, че нарушението описано в акта и постановлението безспорно е било извършено.

Съдът намира, че „Катрин Макс” ООД законосъобразно е санкциониран от административно наказващия орган, като правилно е била ангажирана отговорността на търговеца. В настоящото административно-наказателно производство е налице хипотезата на търсене на обективна отговорност, която по своята правна същност е

безвиновна отговорност и представлява обективната отговорност на търговеца за неизпълнение на задължения към държавата, каквото имаме в конкретния случай и се реализира независимо от конкретния извършител, формата на вина, степента на обществена опасност на дееца и т. н.

Съдът намира, че в случая не би могла да се приложи разпоредбата на чл.28 от ЗАНН и да се приеме, че случаят е маловажен, тъй като допуснатото нарушение не се отличава от останалите нарушения от този вид, за да се приеме че обществената му опасност е явно незначителна. Наказващият орган е отчел степента на нарушенията от този вид, която е висока с оглед предвидените за тях наказания. На свой ред съдът прецени и степента на засягане на обществените отношения, охранени от ЗДДС и нормативните актове по неговото прилагане. Те са с особена обществена значимост с оглед връзката им с правилното и ефективно прилагане на фискалната политика на Държавата. С оглед на това съдът намира, че не са налице основания случаят да бъде приет за маловажен по смисъла на чл.28 от ЗАНН.

Правилно административно-наказващия орган е приел, че извършеното нарушение осъществява състава на чл. 185 ал.1 от ЗДДС, тъй като това е разпоредбата, в която се предвижда наказание за юридическо лице, което не издаде документ по чл.118 ал.1 от ЗДДС. При определяне на размера на наложената имуществена санкция наказващият орган е съобразил всички обстоятелства, визирани в чл.27 от ЗАНН, както и обстоятелството, че нарушението е извършено за първи път. Поради това и правилно е наложил на „Катрин Макс“ ООД имуществена санкция в минималния предвиден от закона размер от 500лв.

Поради изложеното до тук съдът намира, че атакуваното постановление е правилно, обосновано и законосъобразно и като такова следва да бъде потвърдено.

С оглед изхода от делото, на основание чл.63 „д“ ал.3 от ЗАНН, и като съобрази, че делото не е с фактическа и правна сложност и приключи в едно съдебно заседание, съдът намира, в полза на наказващия орган следва да бъдат присъдени разноски за юрисконсултско възнаграждение в минималния предвиден в чл. 27 е от Наредба за заплащане на правната помощ и чл. 37, ал. 1 от ЗПП размер от 80лв.

Водим от горното и на основание чл.63, ал.2 т.5 от ЗАНН, съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Наказателно постановление № 609668-F 629079 / 05.11.2021г. на Началника на Отдел „Оперативни дейности“-Варна в ЦУ на НАП, с което на „Катрин Макс“ ООД, е наложено административно наказание "Имуществена санкция" в размер на 500 лева на основание чл.185 ал.1 от ЗДДС.

ОСЪЖДА „Катрин Макс“ ООД, с ЕИК 201035846, да заплати на ТД на НАП -

Варна сумата от 80 / осемдесет/ лева за юрисконсулско възнаграждение.

Решението подлежи на касационно обжалване в 14-дневен срок от получаване на съобщението за изготвянето му пред Административен съд-Варна по реда на АПК.

Съдия при Районен съд – Варна: _____